

אמר עזמות...

(סוף מעמוד ב')

הצלחותי, ועכשו מתנוססים פירות למכביר, יפים למראה וטובים למאכל. על „עץ הדעת“, ולא עיר אשירה את השיר האנגלי: „אין לנו בנאנות!... ותהנת הנסיונות מה תהא עליה?

עברו כמה שבועות והנה נגלה עלי נושא המכתבים והושים לי מכתב הרור במעטפה הדורה ובתוכה גליון מהודר כתוב בו באותיות מדובעות לאמר:

„בוה הננו ממצויאים לכבודו את תשובתי המחלקה מספר...; עצי הבאנאנות, שכי המציא לנו לבדיקה ניווקו על ידי הקור!“

ועתה, אמור נא לי, חביבי מר „עזמות“, האם זה לא ממש כאותו ה„ראבין“ הספרן שלך מושי, לכוש הצילנדר בהספרו: „יא, בעריל, דו ביזט געשטארבען?... האם לא נתסיום כאן הפסוק: „כאדם עין השדה?...“

בכבוד גמור,

מ א י ר מ ג ר ג ו ט

ת"א, רחוב בוגרציוב מספר „עו“ שבעה-עשר בתמוז, שנת ביצ"ר"ת.

• • •

ובימי המכתן האלה לבתי הספר בעירנו, שאל הכוחן מאת התלמידים באחד מכה"ס בירו-שלים בידועות כלליות: „מי הוא המטנה קונסולים בארץ?“

הצביעה ילדה מתל-פיות ואמרה:

— אדוני, אני יודעת, זה הי כספיו...

• • •

ושוב מכתב מת"א, מיום ח"י בתמוז, שהנני מוסר לכם ככתבו וכלשונו ממש, בלא חסר ובלא יתיר:

אני תלמידך ומעריצך השותה את דבריך בצמא מושב ונהנה מזיו תורתך, באתי הפעם להביא לך מנחה קטנה למען תעשה ממנה מטע-מים כאשר אהבנו:

בודאי ידוע לך כי בהרכב החדש של מועצת העיריה בת"א נבחר מר אברהם לרנר שאינו יודע צידות ניאומטריה, ליו"ר המחלקה התכנית והועדה

לבניו ערים, ז"א שהאיש הזה יחווה את דעתו על הנשמת תכנית גרם, על עניני ליוב, על בנין מוס דות צבוריים כגון „וסטמינסטר“ על גדות ה„תימוז של „יהודה העצמאית“, כדרישת בן-אב"י, ועוד ועוד.

במועצת עירית ת"א השלישית היה, כידוע מד לרנר מנהל מחלקת הכספים, אעפ"י שהוא יודע במספרים כמו בהנדסה. ואין ספק, שמד לרנר זה היה מוכן לקבל על עצמו עוד כמה וכמה תפקידים שהוא בהם כמו במימפרים ובהנדסה.

משל, למה הרבר דומה? ברנש בא לעיריה והלך בשב"ק להתפלל בכיחכנ"ס. כשהגיע זמן קריאת התורה, חיפשו כהן לעליה. אמר אותו בר-נש: „כהן אני!“ וקראו אותו לתורה. בשבת השניה חיפשו „לוי“ ואמר אותו ב"ג: „ליי אנכי!“ — קראוהו שוב לתורה. בשבת השלי-שית חפשו אדם לכבדו ב„ששי“. אמר אותו ב"ג: „אני מוכן לקבל ששי, אמרו לו: „אי אפ-שר לתת לך ששי, הואיל ועליה זו שייכת רק לישראל ואתה הרי או כהן או לוי?“ ענה אותו

האיש: „גם ישראל אני!“ כמה מהומה בבית הכנסת והזמינוהו לדון תורה להרב דמתא. שואל הרב את האיש: בתמיה! התינח כהן אתה — לוי אתה, אבל כיצד אתה גם ישראל? עונה האיש: „כן, רבי! הנני גם כהן, גם לוי וגם ישראל“... נתמלא הרב כעס וקרא אליו בחיטה שפוכה: „ובכן, כיון שכך הרי רי ק א אתה?“ וענה האיש: „ובכן, גם „ריקא“ אני!“

ודי לחכימא ברמיוא. זוהי האניקדוטה האחרונה המסתלכת בתל-אביב, בכל בתי הקפה ועל שפת הים, ואני מקוה שגם רב עזמות יכניסו בסתר כנפיו וישים לה מקום במדרו התחתון לר-נאת קוראיו הרבים.

תלמידך המובהק

ב. ג. ר. ס. ק. פ. פ.

אמר עזמות: תקותו של „תלמידי המוב-הק“ לא נכזבה הפעם ונתתי מקום למכתבו וביחוד ל„אניקדוטה“, לא כ"כ בשביל „השאלה“ כי אם בשביל ה ת ש ו ב ה שלי.

ראשית חכמה, משעה שהכתיר לנפון בה-פוע"צ האחרון את מד פארבשטיין בתואר החדש: „ה א י ש ה ר י ק“, הרי נעשה „טיטול“ זה לכבוד למנהיגים, ואין למד לרנר להתבויש הלילה ב„ריקא“ זה שבמשל אשר לפנינו.

והקשנית: יש משום „הגזמה“ רבה (אם לדבר בלשון נקיה) בדברי תלמידי ביהם לידי-עותיו של מד לרנר בחכמת הנדסה. כי עד כמה שידוע לי מהנדס, הוא מד לר ע"פ מקצועו או-לם מלכד זה, צאו וראו כמה וזירי מלחמה בצרפת או באנגליה שאינם יודעים אפילו לאחו אסדה קטן בידם כחייל פשוט, או וזיר הימיה בלונדון, המטננה על כל אניות בריטניה, זו זימושלת על הים, שאינו יודע לאחו במשוט של סירה קטנה, אפילו כחיים ליבוביץ, האדמירל של „הצי“ הרבין-יוניסטי...

ומכיון שמספרים אניקדוטות, נזכרתי באניק דומה אחרת, בנידון דידן, מעשח שהיה:

שאלו פעם מאת קלימנסו מי שהיה ראש הו-זרה בצרפת, מפני מה הוא בוחר תמיד את הי

ק ל ו י ל לוזיר הכספים? וענה הנמר: מפני שזהו האיש המבין פחות מכלם בעניני כספים... * * *

ולבסוף עוד מכתב קטן מענינא דיומא, שקב לתי זה עכשו מתלמידי מ„בית לוי“ אשר בת"א ב יו הלשון:

„הג“: „כדה בן-יהודה במאמרה „בדור הה-חיה“ מיום ה"ט ששי שעבר ע"א אחד החלוצים הרא-שונים שבדאל"צ, „אומדת בסוף דבריה: „לו רק היה שמו ע ב ר י, וכו“.

אני חושב כי דוד י ה ו ד ה - ל ב - א י ש (במקום דוד יודילביץ) הוא ש ע עכריל בהחלט וכך יקרא שמו בישראל לנצח“

ומדוע לא? — אם בנטוביץ הוא בן - ב ו ב - א י ש, הרי יודילביץ הוא י ה ו ד ה ל ב - א י ש ומאירוביץ הוא מ א י ר - א ב א י ש...

ובוגרציוב יקרא בשם ב ו ג ר - ש ו ב, כי אהרי כל בחזור של הגמנטיה הוא „בוגר עוב“...